

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 558/06
12.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Nikole Stanojevića, Mihaila Rulića i Vojimira Cvijovića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca-protivtuženog AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog-protivtužioca "BB", čiji je punomoćnik BV, advokat, radi poništaja odluke po tužbi i utvrđenja ništavosti po protivtužbi, odlučujući o reviziji tužioca-protivtuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž1.br.985/05 od 9.12.2005. godine, u sednici veća održanoj 12.9.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca - protivtuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž1.br.985/05 od 9.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Arilju P.br. 842/04 od 26.4.2005. godine, stavom 1. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito rešenje direktora tuženog br. 3345 od 1.12.2004. godine, kao i da se tuženi obaveže da tužioca vrati na rad i na radno mesto samostalnog referenta marketinga u skladu sa ugovorom o radu br. 172944- Del.br. 8/1 od 15.1.2003. godine. Stavom 2. izreke usvojen je protivtužbeni zahtev tuženog-protivtužioca pa je utvrđeno da je ništav ugovor o radu koji je dana 15.1.2003. godine, zaključen između tuženog i tužioca pod brojem 172944-Del. br. 8/1 od 15.1.2003. godine. Stavom 3. izreke obavezan je tužilac - protivtuženi da tuženom - protivtužiocu na ime troškova spora plati 15.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž1.br.985/05 od 19.12.2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca-protivtuženog a presuda Opštinskog suda u Arilju Pr.br.842/04 od 26.4.2005. godine, potvrđena.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac-protivtuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi-protivtužilac dao je odgovor na reviziju s predlogom da se revizija odbije kao neosnovana.

Ispitujući pravilnost pobijane presude u smislu člana 399. ZPP-a ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Nije učinjena ni bitna povreda odredbe parničnog postupka iz tačke 12. tog stava, na čije postojanje tužilac revizijom ukazuje jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama a njihove izreke nisu protivu rečne razlozima i izvedenim dokazima.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava .

Prema utvrđenom činjeničnom stanju presudom Opštinskog suda u Ivanjici Pr.br.15/00 od 21.4.2002. godine, koja je potvrđeno presudom Okružnog suda u Užicu Gž.br.2351/02 od 29.2.2002. godine, utvrđeno je da je nezakonita odluka tuženog kojom je tužiocu izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa a tužena je obavezana da tužioca vrati na rad. Postupajući po navedenoj odluci tuženi je tužioca vratio na rad zaključivši ugovor o radu br. 172944 dana 15.1.2003. godine. Odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.br.2351/03 od 20.11.2002. godine, Vrhovni sud Srbije je rešenjem Rev. 811/03 od 7.7.2004. godine, ukinuo nižestepene presude i predmet vratio na ponovni postupak. Po dobijanju navedenog rešenja Vrhovnog suda Srbije tuženi kao poslodavac doneo je osporeno rešenje od 1.12.2004. godine kojim je tužiocu prestao radni odnos, uz obrazloženje da je prestao da postoji osnov za ugovor o radu. U ponovnom postupku Opštinski sud u Ivanjici je pravosnažnom presudom P. 175/04 od 21.3.2005. godine, odbio kao neosnovan zahtev tužioca za poništaj odluke o prestanku radnog odnosa.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje, pravilnom primenom materijalnog prava nižestepeni sudovi su odbili tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan a usvojili protivtužbeni zahtev, dajući pri tom pravilne, potpune i ubedljive razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Odredbom člana 108. stav 1. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS", br. 73/01) predviđeno je da ako sud donese pravosnažnu odluku kojom je utvrđeno da je zaposlenom nezakonito prestao radni odnos, zaposleni ima pravo da se vrati na rad. Postupajući po pravosnažnoj odluci suda, tuženi je u smislu citirane odredbe zakona, sa tužiocem zaključio ugovor o radu.

Naime, kako je postojanje pravnosnažne sudske presude bio motiv da tuženi kao poslodavac sa tužiocem zaključi ugovor o radu u smislu člana 108. stav 1. Zakona o radu, tako je i činjenica ukidanja pravnosnažne i izvršne presude po vanrednom pravnom leku, tuženom kao poslodavcu dala mogućnost da tužiocu otkaže ugovor o radu pozivajući se na odluku revizionog suda jer je otpao pravni odnos za zaključenje ugovora o radu. Stoga, suprotno revizijskim navodima, tužena nije bila u obavezi da prilikom donošenja osporenog rešenja zatraži mišljenje sindikata čiji je zaposleni član u smislu člana 104. stav 3. Zakona o radu.

Na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz